

РЕШЕНИЕ

№ 12679

гр. София, 10.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **942** по описа за **2025** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) срещу Решение №5097 от 21.11.2024 г., постановено по административнонаказателно дело №20241110214495/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, с което СРС-НО, 109 - ти състав е отменил Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] на АПИ, с който на "ХИДРОБЕТОН" ООД, с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв., за извършено нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от административнонаказващия орган (АНО), чрез процесуалния му представител- юрк. Д., с искане да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди ЕФ.

Наведеното касационно основание е за нарушение на закон-чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН. Твърди, че издаденият ЕФ е в съответствие със закона, тъй като нормата на чл.189ж от ЗДвП следва да се тълкува систематично, като се отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се

съдържа регламентация на начина, по който следва да бъдат установявани нарушенията. Оспорват се изводите на районният съд, че основание за отмяна на електронния фиш е обстоятелството, че не е била приложена процедурата по чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. в тази връзка сочи, че за да бъде приложена процедурата по чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 следва в законодателството на съответната държава членка на ЕС е предвидена такава процедура. Към момента на извършване на нарушението в законодателството на Р. България не била предвидена процедура за информиране на ползвателите от доставчиците на ЕУЕПТ за недеклаирана пътна такса.

В съдебно заседание пред АССГ, жалбоподателят не се представлява.

Ответникът по жалбата „ХИДРОБЕТОН" ООД, с писмения отговор по жалбата и чрез процесуалния си представител в съдебно заседание-адв. Р. аргументирано оспорва жалбата. Акцентира и върху постановеното в хода на производството Решение на СЕС от 21.11.2024 г., сочи се, противоречие с чл. 2 §7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисия от 28 ноември 2019 г., както и че ЕФ е издаден след изтичане на едногодишния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Заявява искане за присъждане на разноски.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение, че оспореното решение е валидно, допустимо и правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, XII касационен състав като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови своето решение, СРС е установил от фактическа страна, че на 25.02.2022 г. в 10:01 часа пътно превозно средство представляващо специален автомобил М. 3241 Б АКТРОС, с рег. [рег.номер на МПС] , е технически допустима маса 33000, брой оси 4, екологична категория Евро 4, без ремарке, в [община], се движил по път А-6, като при пътния участък на км. 50+427, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, било установено, че посоченото по-горе ППС се е движило по него без да е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. Нарушението е установено е устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от

ЗП. С оглед идентифициране субекта на отговорност, електронната система за събиране на пътни такси генерира автоматично данни за собственици и притежатели на ППС, вследствие на което било установено, че собственик на заснетото превозно средство е дружеството "ХИДРОБЕТОН" ООД, с ЕИК[ЕИК], със законен представител Р. К. Н.. Поради това на юридическото лице бил съставен процесният Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] на Агенция „Пътна Инфраструктура“ (АПИ) за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП), с който на "ХИДРОБЕТОН" ООД, с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 179, ал. 3б във вр. с чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДВП) е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2500. 00 лв. за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДВП.

За да отмени оспорения ЕФ, въззивната инстанция съд е обусловила изводи за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му. В тази връзка е посочила, че от словесното описание на нарушението не може да бъде установено дали в ЕФ е прието, че дружеството е извършило нарушение, изразяващо се в неплащане на дължимата тол такса или в неизпълнение на задълженията за установяване на изминатото разстояние или няма закупена маршрутна карта. Приела е, че е нарушен и редът за санкциониране на нарушителя. Позвала се е на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДВП, в който не е предвидена възможност да се издава ЕФ за нарушения от категорията на посоченото- по чл. 179, ал. 3б от ЗДВП, а единствено за такива по чл. 179, ал. 3 от ЗДВП, които са различни като предмет и субект на деянието. Приела е най-сетне, че неправилно е приложен и материалният закон, доколкото не е спазено изискването за предварително уведомяване и предоставяне на възможност за заплащане на таксата, преди да се пристъпи към налагането на имуществена санкция в размер на 2500 лева.

Решението е правилно.

Към датата на твърдяното нарушение в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДВП е предвидена възможност за издаване на ЕФ само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 от ЗДВП, но не и за нарушения по чл.179, ал.3б от ЗДВП, поради което издаденият ЕФ е подлежал на отмяна само на това основание. Безспорно е, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДВП е допълнена, като вече се предвижда, че „при нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“. Изменението е влязло в сила от 13.02.2024 г. (ДВ бр. 13

от 2024 г.), което означава, че за нарушения като процесното, не съществува възможност за издаването на ЕФ.

Следвало е нарушението да бъде санкционирано по общия ред чрез съставяне на АУАН и издаване на НП. Съгласно разпоредбата на чл.189е, ал.1 и ал.2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2).

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлича и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Същото важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал.1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл.179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл.187а, ал.4 от ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДП. Тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл.179, ал.3 – 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, АНО е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което е самостоятелно основание за отмяна.

АССГ съобразява и задължителните за националните юрисдикции тълкувателни разяснения по правилното приложение на правото на ЕС, дадени с решението по дело C-61/23 на СЕС, че член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999

година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

В тази връзка АССГ споделя мнението, че решението по дело C-61/23 на СЕС не обуславя автоматично отмяна на ЕФ, а е дължима преценка за характера и тежестта на конкретното нарушение през призмата на фиксираната санкция в размер на 2500 лева. За да е възможна същата, нарушението следва да е описано в необходимата конкретика- да е посочен дължимият, но незаплатен размер на пътната такса или поне тол сегмента, за който тя се дължи, неговата начална и крайна точка или дължина, другите характеристики на пътя, заложи като критерии за определяне на дължимата пътна такса в чл.10, ал.1, т.2 ЗП, както и всички други смекчаващи и отегчаващи отегчаващи отговорността обстоятелства. В случая тези обстоятелства липсват в ЕФ и приобщените от СРС на основание чл. 283 НПК писмени доказателства, съдържащи се в административнонаказателната преписка.

При липса на обстоятелства, които позволяват да се направи извод, че санкцията в размер на 2500 лева е пропорционална на характера и тежестта на нарушението, ЕФ подлежи на отмяна и на това основание.

С оглед на изложеното, оспореното решение се оставя в сила.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3, вр.чл.63д, ал.1, предл.2-ро ЗАНН, ответникът има право на разноси. Правото е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им (чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК). Доказаните разноси са в размер на 550 лева-заплатено адвокатско възнаграждение и се присъждат изцяло. Съдът не може служебно- при липса на възражение от другата страна да преценява дали заплатеното адвокатско възнаграждение е прекомерно, вкл. през призмата на решението по дело C-438/22 на СЕС.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН,

Административен съд София - град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №5097 от 21.11.2024 г., постановено по административнонаказателно дело №20241110214495/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „ХИДРОБЕТОН“ ООД, с ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 550 (петстотин и петдесет) лева, разноси по делото.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: